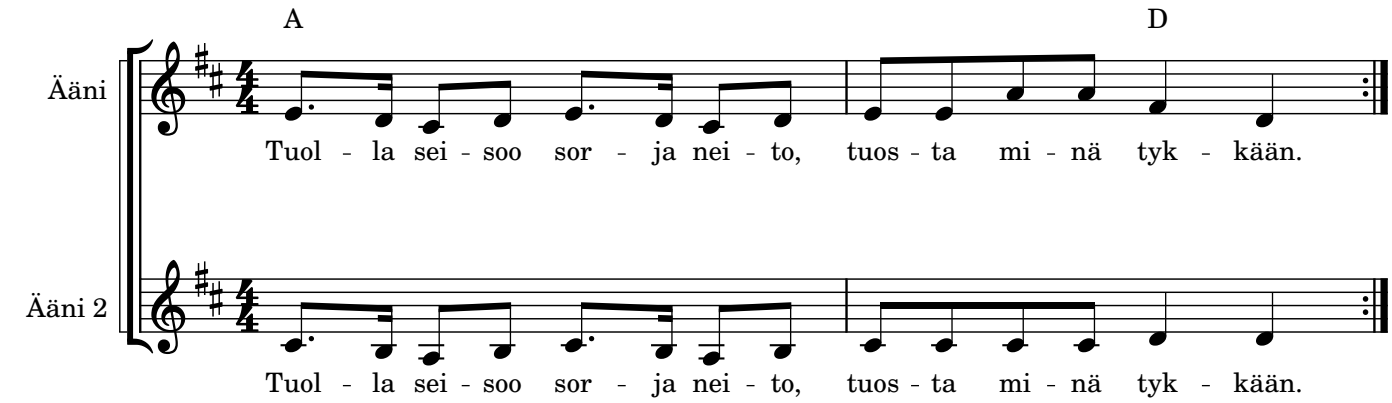
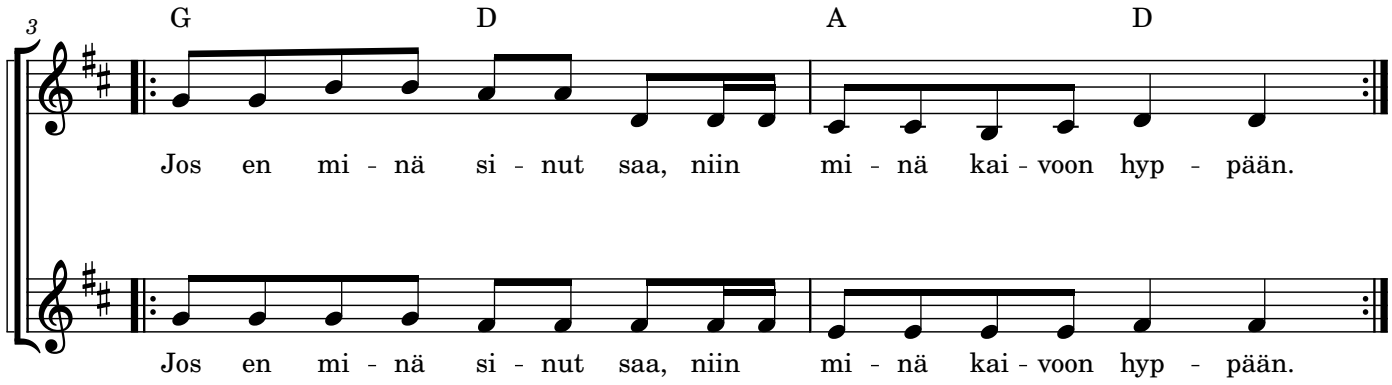
Veijo veijo veikkoset

Pulkkila 1885, nuotintanut: E. Sandström 1917
puhtaaksi kirjoittanut ja sovittanut: Nelli Ikola-Heiska 2026

2. Veijo, veijo, veikkoseni, veijo, veijo, vännen.
Missä on se rakkaus, joka I paloi meissä ennen?

3. Tuolla seisoo sorja neito niinkuin kesäheinä.
Otanhan minä I oman kullan vaikka läpi seinän.

4. Vanhat ämmät sanovat sen koskest' alas menneen.
Kosken perkkaitten kanssa for den ner för strömmen.
(sujuvampi: Kanssa kosken perkkaitten, for den ner för strömmen.)

5. Herran terttu, kullan nuppu, sokeritoppateija!
Sinua minä rakastan ja laulan heleijaa!